

MINISTERSTVO
KULTURY

TZ (10. 12.): RADA PRO ROZHLASOVÉ A TELEVIZNÍ VYSÍLÁNÍ DNES PODEPSALA S PĚTI ZAHRANIČNÍMI PARTNERY DOHODU O SPOLUPRÁCI A VÝMĚNĚ INFORMACÍ

Mezinárodní Dohoda byla uzavřena dne 10. prosince 2009 mezi Radou pro rozhlasové a televizní vysílání (Česká republika), Národní Komisí pro rozhlas a televizi (Maďarsko), Národní Radou pro vysílání (Polsko), Národní audiovizuální Radou (Rumunsko), Národním Úřadem pro vysílání Srbské republiky (Srbsko) a Radou pro vysílání a retransmisi Slovenské republiky (Slovensko).

K podpisu Dohody přispěla potřeba nastavit jasná pravidla pro mezinárodní spolupráci v oblasti regulace rozhlasového a televizního vysílání. „Absenci těchto pravidel intenzivně pociťujeme při každém „přeshraničním“ problému, kterých neustále přibývá zejména v důsledku nárůstu přidělovaných vysílacích licencí,“ říká předsedkyně Rady pro rozhlasové a TV vysílání, JUDr. Kateřina Kalistová. Do jurisdikce České republiky spadá například 17 televizních stanic, jejichž signál pokrývá Maďarsko. Stížnosti zasílané naší Radě se podle Kateřiny Kalistové nejčastěji týkaly ochrany dětí ve vysílání stanic HBO, Jetix a Minimax

Nová evropská Směrnice o audiovizuálních mediálních službách vyzdvihuje potřebu úzké spolupráce mezi jednotlivými regulačními orgány. Vybízí rovněž členské státy k vzájemné výměně informací. Region Střední a Východní Evropy v této oblasti zatím bohužel poněkud zaostává. V regulaci vysílání je ve světě obvyklé, že se země sdružují do větších celků a vzájemně spolupracují. Jako příklad lze uvést Pobaltské státy, Skandinávii, Středomoří apod. Pravidelná trojstranná jednání probíhají také mezi regulačními orgány Velké Británie, Německa a Francie. Francouzská Audiovizuální Rada má například uzavřeny smlouvy s regulačními orgány Belgie, Katalánska, Polska, Kanady, Austrálie a Koreje. Příkladů je samozřejmě daleko více.

Maďarská Komise a rumunská Audiovizuální Rada použily jako vzor pro vypracování předkládaného Memoranda text fungující britsko-švédské smlouvy. Jejím smyslem je poskytnout praktický návod, jak postupovat v případě, kdy vysílání z jedné země porušuje zákony země druhé. Znění je koncipováno tak, aby ke smlouvě mohly přistoupit i ostatní země. Návrh obsahuje mj. i systém včasného varování, kdy je třeba bez prodlení signalizovat problém druhé straně, aby byla schopna si včas opatřit nahrávku problematického pořadu (před vypršením povinnosti uchovávat záznam). Regulační instituce se budou jednou do roka scházet, řešit společně aktuální otázky a vzájemně se informovat o významných mediálních událostech ve svých zemích. Smlouva tak nabízí vysokou kvalitu spolupráce a měla by podstatným způsobem přispět ke kultivaci mediálního prostoru v regionu Střední a Východní Evropy.